

Darshan Singh v. State of Punjab and others (Mehar Singh, C.J.)

ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਗਮ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਬਣਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਸਮੂਹ ਇੱਕੋ ਪੈਮਾਨੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜਮਾਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(6) ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਦੀ ਆਖਰੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ੋਨਲ ਮੈਨੇਜਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਉਸਨੇ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਹੁਕਮ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੋ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਹ ਸੀ. ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਸਾਬਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਰਨ ਲਈ. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਜੈਨ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਗਿੱਦੜਬਾਹਾ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲ ਵਜੋਂ ਕਮਾਏ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਰਡਰ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਰਡਰ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ੋਨਲ ਮੈਨੇਜਰ ਵੱਲੋਂ ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ੋਨਲ ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਖੋਜ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 27(1) ਦੇ ਉਲਟ ਨਿੱਜੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਹੋਏ ਹਨ।

(7) ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਵਾਦ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਿਆ ਹੈ।

(8) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁੰਝ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰਜ਼ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ. ਜੇ. ਅਤੇ ਬਲ ਰਾਜ ਤੁਲੀ, ਜੇ

ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਐੱਲ. ਐਟਰਜ਼ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 301 of 1966

18 ਮਈ 1970 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਸਕਿਊਰਿਟੀ ਆਫ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ (1953 ਦਾ ਐਕਸ)—ਸੈਕਸ਼ਨ 5, 5-ਬੀ (ਐਲ), 5-ਬੀ, (2) ਅਤੇ 10-ਏ (ਬੀ) —ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਖੇਤਰ ਰਾਖਵਾਂ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਚੁਣਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨਾ —ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਖੇਤਰ - ਕੀ .ਰਿਜ਼ਰਵਡ ਜਾਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਅਨੁਮਤੀਯੋਗ ਖੇਤਰ ਰਾਖਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਏਰਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਕੁਲੈਕਟਰ—ਕੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀਯੋਗ ਜਾਂ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਥੇ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣਾ ਅਨੁਮਤੀਯੋਗ ਖੇਤਰ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਸਕਿਊਰਿਟੀ ਆਫ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 5-ਬੀ (ਐਲ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਨੁਮਤੀਯੋਗ ਖੇਤਰ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੇ ਰਾਖਵੇਂ ਜਾਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਕੋਲ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਪਾਅ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਜ਼ਮੀਨਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂ ਜਾਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਅਨੁਮਤੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਇਜਾਜ਼ਤਯੋਗ ਖੇਤਰ ਰਾਖਵਾਂ ਜਾਂ ਚੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5-ਬੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕੁਲੈਕਟਰ, ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖੇਤਰ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਨਦਾਰ ਦੇ ਅਨੁਮਤੀਯੋਗ ਖੇਤਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਪਰਾ ੭)

31 ਮਈ, 1966 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 679 ਆਫ 1963 ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਵੈਕੇਸ਼ਨ ਜੱਜ ਏ. ਐਨ. ਗਰੇਵਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਐਮਕੇ ਐਮ ਅਹਾਜਨ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ।

ਐੱਮ.ਆਰ.ਐੱਸ . ਹਰਮਾ, ਡੀ ਈਪੂਟੀ ਏ ਡਵੇਕਟ -ਜੀ ਐਨਰਲ I (ਪੀ ਅਨਜੈਬ), ਜਵਾਬ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਮ ਈਹਰ ਸਿੰਘ, ਜਜ਼ੇ।—(1) ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦੀ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1953 ਨੂੰ ਹੋਲਡਿੰਗ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਕਿਊਰਿਟੀ ਆਫ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ, 1953 (1953 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 10), ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ / , 78 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਅਤੇ 5ਫ ਯੂਨਿਟ ਸੀ। ਉਹ, ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (ii) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 50 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਦੇ ਅਨੁਮਤੀਯੋਗ ਖੇਤਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਹਿਸ ਲੈਂਡੀ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਰਕਬੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸੀ, ਪਿੰਡ ਸ਼ਰੀਪੁਰ ਦਾ ਰਕਬਾ 70 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਅਤੇ 14 ਯੂਨਿਟ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਮੋਹੜਾ ਖੁਰਦ ਵਿੱਚ 7 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਅਤੇ 7 ਯੂਨਿਟ। ਉਹ 28 ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਕੜ ਅਤੇ 5ਫ ਯੂਨਿਟਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਪਲੱਸ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਰਕਬਾ ਪਿੰਡ ਮੋਹੜਾ ਖੁਰਦ ਦੇ 7 ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਕੜ ਅਤੇ 7 ਯੂਨਿਟਾਂ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਸ਼ਰੀਪੁਰ ਵਿੱਚ 20 ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਕੜ ਅਤੇ 14 ਜੇ ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਸੀ,

(2) 15 ਅਪ੍ਰੈਲ 1953 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 13 ਅਪ੍ਰੈਲ 1958 ਨੂੰ 60 ਕਨਾਲ 10 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਜਗਤ ਸਿੰਘ, ਰਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 96 ਕਨਾਲ ਅਤੇ 7 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ 30 ਅਪ੍ਰੈਲ 1959 ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 3 ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਨੂੰ

Darshan Singh v. State of Punjab and others (Mehar Singh, C.J.)

ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ। , ਅਤੇ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 96 ਕਨਾਲ ਅਤੇ 15 ਮਰਲੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 4 ਅਤੇ 5, 3 ਜੁਲਾਈ, 1959 ਨੂੰ।

(3) ਕਲੈਕਟਰ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਤਿੰਨੋਂ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1953 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10-ਏ (ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ 8 ਫਰਵਰੀ, 1962 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਾਰਾ ਖੇਤਰ ਉਸ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂ ਜਾਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, *ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਕੋ ਇਕ ਰਾਹਤ ਮਿਲੀ ਕਿ ਭੱਲੇ ਰਾਮ* ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ *ਰਾਜ (1)* ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, 13 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1958 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਰਾਖਵੇਂ ਜਾਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਖੇਤਰ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸੀਵਿਯਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਸਨ।

(4) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਆਈਜੀ ਜੱਜ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਧਾਰਾ 10-ਏ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਤਬਾਦਲੇ, ਭਾਵ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1953 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਂਦਾਰ ਕੋਲ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਛੂਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਸਾਰੀ ਧਾਰਾ 10-ਏ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਸਰਪਲੱਸ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਖੇਤਰ ਵੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(5) ਜੇਕਰ *Alfia* ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਜਾਂ 5-B(1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਫਨੀ ਖੇਤਰ ਰਾਖਵਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੋਲ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਲੈਕਟਰ, ਅਧੀਨ ਉਸਦੇ ਅਨੁਮਤੀ ਖੇਤਰ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ (2) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5-ਬੀ, ਹਾਲਾਤ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਨੁਮਤੀ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(1) 1962 PLK 331.

ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਇਕੁਇਟੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣਾ ਅਨੁਮਤੀਯੋਗ ਖੇਤਰ ਰਾਖਵਾਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 5-ਬੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਨੁਮਤੀਯੋਗ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਰਾਖਵਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਹੈ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਾਖਵੇਂ ਜਾਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਓਨਾ ਹੀ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ।

(6) ਉਪਰੋਕਤ ਰਾਏ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਕਿ “ਦਲੀਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕੀਤਾ

ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਕੰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਵਿਦਿਅਕ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਬਹਿਸ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਮੁੜ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ। ਕੇਸ।" ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ 31 ਮਈ, 1966 ਹੈ। ਇਹ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਕਾਫੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਫਲ ਹੋਇਆ ਸੀ।

(7) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣਾ ਅਨੁਮਤੀਯੋਗ ਖੇਤਰ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5-ਬੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1)1 ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਨੁਮਤੀਯੋਗ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਹੈ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਥਾਰਟੀ ਅਜਿਹੇ ਰਾਖਵੇਂ ਜਾਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਵੱਲੋਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਕੋਈ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਪਾਅ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹਾ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂ ਜਾਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਅਨੁਮਤੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਅਨੁਮਤੀਯੋਗ ਖੇਤਰ ਰਾਖਵਾਂ ਜਾਂ ਚੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 5-ਬੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਕੁਲੈਕਟਰ, ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ

ਕੀ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖੇਤਰ ਕਿਸੇ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਦੇ ਅਨੁਮਤੀਯੋਗ ਖੇਤਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(8) ਉਪਰੋਕਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ, dthec ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ 1 ਫਿਰ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਜੱਜ ਦੀ ਹੀ ਦਿਸ਼ਾ ਹੈ ਜੋ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਰਾਖਵੇਂ ਜਾਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਵਿਕਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਨੁਮਤੀਯੋਗ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਚੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਉਸੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਪਵਾਦ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ;ਜੇਐਫ, ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਆਂ ਇਸ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਤਬਾਦਲੇ ਉਸ ਦੇ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਕੇ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਦਲਾਅ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹੁੰਚ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੈ।

(9) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ

Darshan Singh v. State of Punjab and others (Mehar Singh, C.J.)

ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(8) ਆਰ ਟੂ, ਜੇ.—ਸੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਐਚ. ਆਰ. ਸੋਢੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਟੇਕ ਚੰਦ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

v¹ ersus

ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1969 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 954

19 ਮਈ 1970 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ (1911 ਦਾ III)— ਧਾਰਾ 16(1) (ਈ) — ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ (ਜਨਰਲ) ਨਿਯਮ, 1918 — ਨਿਯਮ 3-ਏ— ਦਾ ਵਿਧਾਨਕ ਉਦੇਸ਼ — ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ — ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਿਊਂਸਪਲ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਰਿੱਤ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਵਾਦ ਕੀਤਾ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ